

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3/2024
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Јовановић, адвокат из ..., против тужених Предшколске установе „Чукарица“ из Београда и Града Београда, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2982/23 од 23.08.2023. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2982/23 од 23.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2982/23 од 23.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4679/21 од 13.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд тужене обавезе да јој солидарно исплате износ од 275.072,63 динара на име накнаде штете због неисплаћених трошкова исхране за време рада за период од августа 2018. године до маја 2021. године, са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд тужене обавезе да се тужилци солидарно исплати износ од 227.888,00 динара, на име накнаде штете услед неисплаћених трошкова на име регреса за коришћење годишњег одмора за период од 2018. до 2021. године, са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужилца је ослобођена плаћања судских такси у овој правној ствари. Ставом четвртим изреке, тужилца је обавезана да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 2982/23 од 23.08.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 4679/21 од 13.04.2023. године, у ставовима првом, другом

и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремену ревизију из свих законских разлога, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, што значи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиљи на име неисплаћених трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, у утуженом периоду. Побијана одлука донета је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.07.2022. године, по ком запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плате у ком је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиље у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 07.06.2021. године а вредност предмета спора је 502.960,63 динара по смањеном тужбеном захтеву у поднеску тужиље од 18.11.2022. године.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић